

Nei til EU
Storgt. 32
0184 Oslo

Oslo 09.08.2010

Justisdepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Hørings svar angående EUs forbrukerdirektiv

Vi viser til høringsbrev fra departementet 07.07.10, der vi bes gi synspunkter på EU-parlamentets forslag til endringer av forbrukerdirektivet.

Nei til EU har uttalt seg svært kritisk til dette direktivet, jf vår uttalelse av 26.01.09 i den tidligere høringsrunden. EU-parlamentets endringsforslag innebærer på enkelte punkter en forbedring av direktivets regler, men direktivet innebærer fortsatt en harmonisering som vil svekke forbrukervernet og det er uvisst hvilke egne, strengere krav som et land kan opprettholde. For eksempel fastsetter direktivet fortsatt en uholdbar kort reklamasjonstid, 2 år.

Direktivets tilnærming der ulike produktkrav og andre forbrukerrettigheter ses på som et problem for markedet er ikke endret, jf fortalen pkt 7-8.

Fullharmoniseringen av regelverket er noe dempet i forhold til kommisjonens forslag, men den klare hovedregelen er fortsatt at det er direktivets krav og regler som skal gjelde og sette absolutte standarder for forbrukerbeskyttelsen. Artikkel 4 pålegger harmonisering, så fremt ikke direktivet eksplisitt åpner for visse unntak.

Reklamasjonstiden på alle varer og tjenester er fortsatt bare 2 år (artikkel 28,1). I dag er den i Norge 5 år for mer varige produkter, som fjernsynsapparater, telefoner og biler. Dette er en praktisk svært viktig bestemmelse.

EU-parlamentet foreslår en tilleggsbestemmelse som gir landene adgang til å opprettholde eller innføre krav om lengre reklamasjonstid enn de 2 årene som direktivet fastsetter, men en slik nasjonal regel må være *proporsjonal* og *effektiv* (artikkel 28, 5a). Det er landet som må dokumentere at vilkårene innfris. Dermed settes forbrukervernet på tiltalebenken, med

bevisbyrden. Selv om det er gode argumenter for at for eksempel en utvidet reklamasjonstid på varige produkter er både proporsjonal og effektiv, skaper EU-parlamentets direktivtekst usikkerhet om dagens norske regler kan opprettholdes. I en tvist vil spørsmålet måtte avgjøres gjennom en selvstendig rettslig prøving, i praksis av EFTA-domstolen for Norges del. Mange års erfaring med EØS-avtalen tilsier at vi på ingen måte ikke kan være sikre på at domstolen forstår en bestemmelse og praksis på samme måte som det norske myndigheter legger til grunn.

EU-parlamentet foreslår slike bestemmelser om betinget adgang til strengere nasjonale regler på flere områder. Det gjelder bl.a. krav til informasjon (artikkel 5, 3c) og urimelige vilkår (artikkel 34,1a og 35, 1a). Selv om dette gir en åpning for egne nasjonale regler i forhold til kommisjonens opprinnelige forslag, skaper vilkårene *proporsjonal* og *effektiv* uklarhet om hvilke nasjonale krav som kan opprettholdes og innføres.

Nei til EU har også merket seg at EU-parlamentet foreslår endringer i positiv retning når det gjelder angrefrist ved fjernhandel (artikkel 12.2, dessuten 19.2 og 20) og selgers tilbakebetaling (artikkel 16.1). Dette er imidlertid av sekundær betydning i forhold til problemene som direktivets overordnede harmoniseringsmål reiser.

Nei til EU mener forbrukerdirektivet er uakseptabelt så lenge det baserer seg på en harmonisering som ikke fullt ut ivaretar forbrukernes behov og krav, og der de enkelte landene ikke har en ubetinget rett til å opprettholde og innføre regler til vern om forbrukerne. EU-parlamentets direktivtekst vil legge en uholdbar usikkerhet under dagens robuste norske forbrukervern.

Heming Olaussen (sign.)
Leder i Nei til EU